

[Bjerring.]

stille sig hindrende i Vejen for en hurtig Løsning af dette Spørgsmaal, og det er min Mening, at en hurtig Løsning er i høj Grad paakrævet, saaledes at man kan standse hele den Opskrining, der er foregaaet i de senere Aar.

I Lovforslagets § 49 gives der Direktiver for Afløsningen og Vurderingen, idet der herved skal regnes med et passende Vederlag for Apotekerens personlige Arbejde ved Benyttelse af Retten til at erholde Bevilling til Fortsættelse af Apotekets Drift, og dels faar Staten¹ Beføjelse til uden at yde Erstatning at regulere Salgsretten og formindske Overskuddet ved Oprettelse af nye Apoteker, Ændring af Takst, Omsætningsret o. s. v. Og Højesteret har jo netop ved Dom anerkendt Lovgivningens Magt til at give Direktiver for Erstatning gennem Vurdering.

Der oprettes en Afviklingskasse, til hvilken Indehaverne af de reelle Privilegier betaler en Afgift paa 5 pCt. aarlig af den dem ydede Erstatningssum. Apotekerfonden betaler 1 pCt. aarlig af Erstatningssummen til Afviklingskassen. Erstatningen udbetales kontant eller i Obligationer, der garanteres af Staten gennem Apotekerfonden.

I § 58 vises der Indehaverne af de reelle Privilegier det Hensyn, at de paa visse nærmere Betingelser kan forbeholde sig, at et Barn eller Svigerbarn ved Indehaverens Fratrædelse eller Død skal have Bevilling til at drive Apoteket. Der er saaledes taget skyldigt Hensyn til, at en Apoteker kan have truffet Dispositioner for Fremtiden ved at have uddannet et Barn til Farmaceut med det for Øje, at Barnet skulde overtage Faderens Apotek.

Endvidere har man sørget for — hvad der vil være til stor Fordel for en saa gammel og højerværdig Institution som Apotekervæsenet — at tilføre det frisk Blod. Hidtil har en Apoteker kunnet sidde med sit Privilegium, selv om han blev nok saa gammel, og selv om han blev ganske ude af Stand til selv at drive Apoteket, men i Lovforslaget foreslaas der en Aldersgrænse paa 75 Aar, og saaledes at Apotekeren faar Ret til at opgive Bevillingen, naar han er 70 Aar. Jeg kunde have ønsket, at der var fastsat samme Aldersgrænse som for andre Tjenestemænd, altsaa at Apotekeren skulde gaa, naar han var 70 Aar, og fik Ret til at gaa, naar han var 65 Aar. Denne Ordning vilde bidrage til, at der kom frisk Blod ind i Standen; at dygtige og kvalificerede Farmaceuter fik Privilegium i en tidligere Alder, til Gavn for Apotekervæsenet; det er mit

Indtryk, at Apotekervæsenet kunde trænge til, at der kom nogle yngre Kræfter frem blandt Apotekerne. Det kan jo overvejes, om man skal ledsage en Nedgang i Aldersgrænsen med en højere Pension, selvfølgelig under Forudsætning af, at Apotekere og Medhjælpere betaler et forøget Bidrag til denne Pension. I Lovforslaget er Pensionsforholdene for hele Apotekerstanden ordnet paa en mere tidssvarende og for de pensionerede mere fordelagtig Maade.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om den billige Medicin, som i den senere Tid har været drøftet stærkt i Dagspressen. Jeg har haft Lejlighed til for Aar tilbage her fra Tingets Talerstol at kritisere de høje Medicinpriser; jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele denne Sag, men kun sige, at det, jeg udtalte den Gang, staar jeg ved, Forestillingen om de høje Apotekerpriser er jo gaaet saa stærkt ind i Befolkningen, at selve Ordet „Apotekerpriser“ er blevet et Mundheld. Hvis man kommer ind til sin Skrædder eller Skomager, og man synes, at Varerne er temmelig dyre, siger man otte, at det er rene Apotekerpriser. Og jeg kan huske, at en Mand i mit Bekendtskab, som en Gang havde nogle heftige Mavesmerter, fik skrevet en Recept paa noget Medicin, og da han kom ind paa Apoteket og fik at vide, hvad det kostede, blev han saa forskrækket, at Mavesmerterne gik helt væk. Det er mere en Cadeau til Prisen end til Præparatet. Medicinpriserne her i Landet kan altsaa ikke siges at være særlig populære, og det maa i høj Grad paaskønnes, at Lovforslaget gør et alvorligt Forsøg paa at faa Priserne ned, uden at nogens berettigede Interesser derved gaas for nær. Som et Led i Bestræbelserne for at skaffe billigere Medicin gives der Indenrigsministeren Bemyndigelse til — det staar i Bemærkningerne til Lovforslaget — paa forskellig Maade at udvirke, at Medicinpriserne sættes ned. Det er f. Eks. Tanken helt at forbyde Salget af Originalpræparater, hvis Pris staar i et urimeligt Forhold til, hvad det samme Præparat under et andet Navn koster.

Ifølge Lovforslagets § 9 kan Indenrigsministeren bestemme, at et Apotek helt eller delvis kan drives uden farmaceutisk uddannet Medhjælp. Det vil sikkert bevirke, at Tilskuddet til mindre Apoteker kan ned sættes betydeligt og Apotekerfonden derved spares for adskillige Udgifter. Det er en stor Fordel for ubemidlede, der skal starte som Apotekere, at der kan udlaanes Penge af Apotekerfondens Midler til Varelager, Inventar o. s. v. At det betyder meget, er indlysende. En uformuende Be-